

در باب مالاریا و روش‌های درمانی آن

۱۳ مرداد ۱۴۰۳ ساعت ۱۹:۵۳

در دوره قاجار، شیوع و گسترش بیماری‌های واگیردار یکی از مخاطرات طبیعی انسان و محیط محسوب می‌شد. مالاریا از جمله این بیماری‌ها بود

در دوره قاجار، شیوع و گسترش بیماری‌های واگیردار یکی از مخاطرات طبیعی انسان و محیط محسوب می‌شد. مالاریا از جمله این بیماری‌ها بود که به دلایل مختلف محیطی و انسانی در ماه‌هایی خاص از سال به وقوع می‌پیوست و در درمان آن از روش‌های سنتی استفاده می‌شد.

«در ایران مالاریا وجود دارد که ایرانیان بدان توجهی ندارند. ما قبل از اینکه بچشم تجربه کنیم فهمیده بودیم که هر سال در ماه‌های ژویه، اوت و سپتامبر مرض تب سه یک در ایران شیوع می‌یابد و کمتر کسی است بدان مبتلا نگردد و بزرگترین درمانش فصد و خوردن هندوانه است. همگی بر این عقیده‌اند که این آتش است و از خون تولید می‌شود و باید با خنکی رفعش را نمود. البته با این درمان‌های خصوصی علاج می‌یابد ولی باید دانست چقدر قربانی می‌دهد. بدتر از این نمی‌شود که در تابستان و بوقتی که این مرض شیوع دارد انسان میوه بخورد بویژه خربوزه و خیار که خوراک عمده ایرانی‌ها در فصل تابستان است و نباید در خوردن این میوه‌ها افراط کرد. باید گفت گرما در این کشور معده را ناتوان و جسم را ضعیف می‌سازد و هر غذای مقوی مهوع می‌گردد. از گوشت که به آنها قوت می‌دهد دست می‌کشند و خود را بمیوه می‌بندند به این سبب است که طبعثان آبی است. بی‌چون و چرا عموم امراض مهلکی که در ایران رواج دارند از بدی غذا است.»

منبع: اوژن فنلاندن، سفرنامه اوژن فنلاندن به ایران، ترجمه حسین نورصادقی، تهران، انتشارات اشراقی، چاپ سوم، ۱۳۵۳، صص

۲۲۸- ۲۲۹

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/49739/درمانی-بهای-روش-مالاریا-باب/49739>